

Vejledning om tilbage- betaling af vejbidrag

Maj 2018

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Vejledning om tilbagebetaling af vejbidrag

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Forsyningssekretariatet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 41 71 50 00
E-mail: kfst@kfst.dk

Online ISBN 978-87-7029-695-3

Vejledning om tilbagebetaling af vejbidrag er udarbejdet af Forsyningssekretariatet, som er en del af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Maj 2018

Indhold

Kapitel 1	
Indledning.....	4
1.1 Indledning.....	4
Kapitel 2	
De retlige rammer	5
2.1 Vejbidrag	5
2.2 Baggrunden for reglen	5
2.3 Betingelserne for at opnå tillæg	7
Kapitel 3	
Hvornår foreligger en retlig forpligtelse?	8
3.1 Retlig forpligtelse. Hvornår foreligger denne?	8
3.2 Forældelse. Hvornår løber forældelsesfristen fra?	8
3.3 Suspension af forældelsesfristen. Højesteretsdommen suspenderer ikke	9
3.4 Afbrydelser af forældelsesfristen. Erkendelse af kravet.....	9
3.5 Afbrydelse af forældelsesfristen på anden måde end erkendelse.....	11
3.6 Aftaler om fravigelse: suspensionsaftaler.....	13
3.7 Frivilligt afkald på forældelse medfører ikke, at spildevandsselskabet opfylder betingelserne for tillæg.....	14
3.8 Et samlet overblik	14
Kapitel 4	
Spildevandsselskabets redegørelse om retlig forpligtelse	16
4.1 Hvad skal spildevandsselskabet vurdere?.....	16
4.2 Hvad skal vi vurdere?	16
Kapitel 5	
Vurdering i henhold til stoploven.....	19
5.1 Stoploven sikrer de forbrugerfinansierede værdier.....	19
5.2 Spildevandsselskabers frivillige tilbagebetaling af vejbidrag modregnes efter stoploven	19

Kapitel 1

Indledning

1.1 Indledning

Regnvand fra kommunale veje og private fællesveje afledes til spildevandsselskabernes kloakanlæg. Kommunerne skal derfor årligt betale et såkaldt vejbidrag til spildevandsselskabet. Vejbidraget er med til at dække de økonomiske omkostninger ved at håndtere dette regnvand via kloakanlæggene.

Der kan være situationer, hvor spildevandsselskaber bliver mødt med krav om at tilbagebetale vejbidrag til kommunen, fordi kommunen mener, at de har betalt en for høj vejbidragssats. Så skal der tages stilling til, om spildevandsselskabet skal tilbagebetale. Denne vejledning beskriver vores vurdering af reglerne herfor, og hvordan vi vil administrere disse situationer. Vejledningen beskriver også, hvordan spildevandsselskaber skal forholde sig, når en kommune kræver tilbagebetaling af for meget betalt vejbidrag. Vi beskriver, hvilke vurderinger spildevandsselskabet skal foretage i forhold til, om det er forpligtet til at tilbagebetale beløbet, herunder hvornår vi vurderer, at kommunens krav kan anses for forældet. Til sidst beskriver vi, hvordan en tilbagebetaling vil blive behandlet i forhold til stoploven.

Kapitel 2

De retlige rammer

2.1 Vejbidrag

Vejbidraget og metoden for fastsættelsen af det, fastsættes af spildevandsselskabet og godkendes derefter af kommunen. Vejbidraget må højst udgøre 8 procent af udgifterne til spildevandsselskabets kloakledningsanlæg. Den fastsatte procentsats, eller metoden for fastsættelsen heraf, bør fremgå af den kommunale betalingsvedtægt for spildevand¹.

Før 1. januar 2010 var det kommunen, der vedtog en betalingsvedtægt og i den forbindelse fastsatte vejbidragssatsen. Fra 1. januar 2010 har spildevandsselskabet fastsat vejbidragssatsen og/eller metoden for fastsættelsen. Vejbidragssatsen bliver efterfølgende godkendt af kommunen.

Betalingsvedtægten skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Denne godkendelse er alene en kontrol af, hvorvidt betalingsvedtægten er i overensstemmelse med kommunens spildevandsplan samt lovgivningen i øvrigt. Kommunalbestyrelsen påser derfor som udgangspunkt ikke, hvorvidt vejbidragssatsen er fastsat for højt eller for lavt. Kommunalbestyrelsens godkendelse medfører som udgangspunkt, at kommunen ikke har ret til at kræve betalingsvedtægten ændret, hvis den overholder lovgivningen.

Der kan være situationer, hvor kommunen har betalt en for høj vejbidragssats. Så skal der tages stilling til, om spildevandsselskabet skal tilbagebetale. Hvis spildevandsselskabet foretager en tilbagebetaling af vejbidrag til kommunen, er denne tilbagebetaling omfattet af stoploven², hvorved kommunen skal indberette dette rådighedsbeløb til os³. Vi træffer herefter afgørelse om, hvorvidt beløbet kan godkendes, eller om der eventuelt skal ske modregning i kommunens bloktilskud. Dette vil blandt andet afhænge af, om spildevandsselskabet har været retligt forpligtet til at tilbagebetale beløbet.

2.2 Baggrunden for reglen

I perioden 2007-2012 traf vi nogle afgørelser efter stoploven, hvor vi vurderede, at en kommunes underprissætning af det kommunale vejbidrag til spildevandsselskabet blev anset for at være en uddeling efter stoploven. Dette medførte, at underprissætningen blev betragtet som et rådighedsbeløb, hvorved kommunerne blev mødt med et modregningskrav efter stoploven, svarende til den faktiske underprissætning⁴.

Denne praksis førte til, at der for en række kommuner skete en modregning i kommunens bloktilskud, mens andre kommuner – for at undgå en modregning i deres bloktilskud – i stedet

¹ Betalingslovens § 3, stk. 2

² Bekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandselskaber

³ Stoplovens § 4, stk. 2

⁴ Stoplovens § 6, stk. 1, 2. pkt.

valgte at efterbetale vejbidrag til deres respektive spildevandsselskab svarende til den faktiske underprissætning.

Enkelte kommuner valgte i 2012 at indbringe vores afgørelser for domstolene. For at sikre sig mod indsigelser om forældelse og passivitet fra vores side indgik en række kommuner en suspensionsaftale med os om vores stoplovsafgørelser mod de pågældende kommuner.

Den 5. februar 2016 traf Højesteret afgørelse⁵ om, at vi ikke havde kompetence til at anse et for lavt fastsat vejbidrag for en uddeling, som skulle indgå ved fastsættelse af kommunens rådighedsbeløb.

Som følge af Højesterets dom valgte vi at genoptage stoplovsafgørelserne over for de kommuner, som på grundlag af den underkendte praksis var blevet modregnet i deres bloktilskud.

Samtidigt medførte højesteretsdommen, at de kommuner, som havde valgt at efterbetale vejbidrag svarende til den faktiske underprissætning, rettede et tilbagebetalingskrav over for deres respektive spildevandsselskab.

Endvidere var der kommuner, som ønskede at efterregulere den fastsatte vejbidragssats fra 2007 og frem og på den baggrund stillede krav om tilbagebetaling af for meget opkrævede vejbidrag over for deres respektive spildevandsselskab.

På baggrund af højesteretsdommen og de kommunale tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskaberne, som dommen førte med sig, blev der indført en hjemmel til, at spildevandsselskaberne kunne blive økonomisk kompenseret herfor i form af et tillæg til den økonomiske ramme.

Bestemmelsen blev indsat i ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 9⁶, og havde følgende ordlyd:

"Vandselskabet kan efter ansøgning til Forsyningssekretariatet få øget den økonomiske ramme med et tillæg til vandselskabets tilbagebetaling af vejbidrag inklusive renteomkostninger for 2007 – 2011 i det omfang, at selskabet er blevet retligt forpligtet hertil, og såfremt vandselskabet kan godgøre, at det har en forpligtelse til at foretage tilbagebetaling samt størrelsen heraf. Tilbagebetalingen kan indregnes over flere år."

Formålet med bestemmelsen var at sikre, at ingen spildevandsselskaber fik et økonomisk tab som følge af højesteretsdommen.

Efterfølgende viste det sig imidlertid, at bestemmelsen ikke var fuldt dækkende i forhold til de tilbagebetalingskrav, som spildevandsselskaberne blev mødt med på baggrund af højesteretsdommen. Der var nemlig kommuner, som rejste krav om tilbagebetaling af for meget opkrævet vejbidrag for perioden 2012 og frem til 2016 ud fra synspunktet om, at vejbidragssatsen havde været fastsat for højt.

Som følge heraf blev der vedtaget en ændring af bestemmelsens ordlyd, hvorefter den tidsmæssige ramme for tillægget blev forlænget med perioden 2012-2016, så spildevandsselska-

⁵ U.2016.1850H

⁶ Bekendtgørelse nr. 1235/2016 om de økonomiske rammer for vandselskaber

berne fra 1. januar 2018 kan søge om et tillæg til de økonomiske rammer til dækning af tilbagebetaling af vejbidrag for perioden 2007-2016⁷.

Der blev også indsat hjemmel til, at der kan opnås tillæg for allerede tilbagebetalte vejbidrag.

2.3 Betingelserne for at opnå tillæg

For at et spildevandsselskab kan opnå et tillæg for tilbagebetaling af vejbidrag til deres kommune, skal spildevandsselskabet opfylde betingelserne herfor i ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 9. Det følger heraf, at spildevandsselskabet skal være retligt forpligtet til tilbagebetalingen.

Spildevandsselskabet kan alene opnå tillæg for tilbagebetaling af vejbidrag, som drejer sig om årene 2007-2016. Tillægget er inklusive renteomkostninger, og tilbagebetalingen kan indregnes over flere år. I vores indberetningsvejledning til de økonomiske rammer (2018), fremgår det af afsnit 3.3.6, hvordan et spildevandsselskab skal ansøge om tillæg til sin økonomiske ramme.

Der kan også opnås tillæg for allerede tilbagebetalte vejbidrag, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

⁷ Ændringsbekendtgørelse nr. 1340 af 30. november 2017

Kapitel 3

Hvornår foreligger en retlig forpligtelse?

3.1 Retlig forpligtelse. Hvornår foreligger denne?

Det er en betingelse for at opnå tillæg til den økonomiske ramme, at spildevandsselskabet er forpligtet til at tilbagebetale vejbraget til kommunen. Kommunen skal derfor for det første have et krav på tilbagebetaling af for meget opkrævet vejbrag, som er berettiget. For det andet må kravet ikke være forældet.

Kommunens krav kan være opstået på forskellige måder. Det kan fx være, at kommunen – henset til vores tidligere praksis – valgte at efterbetale et beløb til spildevandsselskabet, idet kommunen derved undgik at blive modregnet i bloktilskuddet.

Derudover kan vejbragssatsen være fastsat til den maksimale sats på 8 procent i overensstemmelse med vores tidligere praksis og dermed undgå, at kommunen blev modregnet i bloktilskuddet.

Vejbragssatsen kan efter aftale mellem spildevandsselskabet og kommunen også være fastsat til en højere sats end den skulle have været – fx for at undgå tvivl om, hvorvidt vejbraget var underprissat, hvorefter kommunen ønsker at efterregulere denne sats ned til det rette niveau. Fx kan vejbragssatsen have været fastsat til 6 procent for alle eller nogle af årene 2007 – 2016, og hvor både spildevandsselskabet og kommunen er enige om, at satsen skulle have været lavere.

Den efterregulerede vejbragssats skal stadig være fastsat i overensstemmelse med betalingsloven⁸, og det er spildevandsselskabet, der fastsætter vejbragets størrelse.

3.2 Forældelse. Hvornår løber forældelsesfristen fra?

Hvis kommunens tilbagebetalingskrav er forældet, vil spildevandsselskabet ikke være retligt forpligtet til at tilbagebetale beløbet. Det betyder, at betingelserne for at opnå tillæg til den økonomiske ramme ikke er opfyldt. Hvorvidt der i en given situation er indtrådt forældelse af kommunens krav afhænger af de faktiske omstændigheder.

Kommunens tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet forældes efter reglerne i forældelsesloven. Tilbagebetalingskrav forældes efter den almindelige frist på 3 år. Hvis kravet og størrelse heraf er skriftligt erkendt af skyldner, forældes kravet dog senest efter 10 år, jf. afsnit 3.4.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, hvorfra fordringshaveren (kommunen) kunne kræve at få fordringen opfyldt (tilbagebetaling af det for meget opkrævede vejbrag). Det afgørende er altså ikke, hvornår kommunen faktisk kræver det for meget opkræve-

⁸ LBK nr. 633 af 7. juni 2010

de vejbidrag tilbagebetalt, men derimod det tidligste tidspunkt kommunen kunne have krævet at få det for meget opkrævet vejbidrag tilbagebetalt.

Et tilbagebetalingskrav opstår og kan kræves opfyldt fra det tidspunkt, hvor den fejlagtige betaling er sket. Det er derfor på dette tidspunkt, forældelsesfristen begynder at løbe. Dette betyder, at forældelsesfristen for kommunens tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor kommunen (efter)betalte det for meget opkrævede vejbidrag.

Hvis kommunen har efterbetalt et beløb til spildevandsselskabet, løber forældelsesfristen således fra det tidspunkt, hvor kommunen indbetalte beløbet til spildevandsselskabet.

Såfremt kommunen har efterbetalt et beløb til spildevandsselskabet for de forskellige år, og indbetalingerne sker på forskellige tidspunkter, løber der en separat forældelsesfrist for hver enkelt indbetaling.

Hvis vejbidragssatsen var fastsat til 8 procent, og kommunen mener, at satsen skulle have været lavere, løber forældelsesfristen fra det tidspunkt, hvor kommunen betalte vejbidraget på de 8 procent.

3.3 Suspension af forældelsesfristen. Højesteretsdommen suspenderer ikke

Der kan i konkrete tilfælde ske suspension af forældelsesfristen. Ved suspension begynder forældelsesfristen først at løbe fra et senere tidspunkt end det tidspunkt, hvor den fejlagtige betaling skete.

Dette kan være den situation, hvor en fordringshaver ikke er bekendt med, at han/hun har et krav mod en skyldner, fx fordi fordringshaveren ikke er bekendt med, at der er sket en fejlagtig betaling. Her suspenderes forældelsesfristen indtil den dag, fordringshaveren konstaterede eller burde have haft konstateret, at der var sket en fejlagtig betaling. Forældelsesfristen begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Denne situation kan efter vores vurdering *ikke* sammenlignes med kommunens tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet.

Dette skyldes, at det alene er ukendskab til faktiske omstændigheder, som er afgørende for om der foreligger et krav, som kan medføre suspension. Dette gælder fx ved ukendskab til, at der er sket en fejlagtig betaling. Ukendskab til det retlige grundlag, fx hvorvidt vores praksis i stoplovsafgørelser var juridisk forkerte, medfører efter vores vurdering *ikke* suspension.

Domstolsprøvelsen af vores praksis har derfor ikke i sig selv ført til, at forældelsesfristen for kommunens tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet har været suspenderet, indtil der forelå en dom fra Højesteret.

Heller ikke det forhold, at vi efter højesteretsdommen genoptog de tidligere truffne stoplovsafgørelser, kan efter vores vurdering føre til, at forældelsesfristen har været suspenderet.

3.4 Afbrydelser af forældelsesfristen. Erkendelse af kravet

Forældelsesloven indeholder en række bestemmelser om, hvornår forældelsesfristen afbrydes. I modsætning til suspension – hvor forældelsesfristen fx grundet ukendskab til en fejlagtig betaling midlertidigt afbrydes for på et senere tidspunkt at fortsætte, hvor den slap – afbrydes forældelsesfristen her helt med den virkning, at der ved afbrydelsen løber en ny forældelsesfrist på 3 år.

Det er en betingelse for afbrydelse af forældelsesfristen, at afbrydelsen sker inden udløbet af den oprindelige 3-årige forældelsesfrist. Man kan derfor ikke afbryde forældelsesfristen og dermed fremtvinge en ny forældelsesfrist på 3 år ved at afbryde en allerede udløbet frist.

Forældelsesfristen kan afbrydes, når skyldneren (spildevandsselskabet) over for fordringshaveren (kommunen) *udtrykkeligt eller ved sin handlemåde* erkender kravet fra fordringshaveren. En sådan erkendelse kan ske både skriftligt som mundtligt, være aktiv eller stiltiende, og erkendelsen kan vedrøre enten hele eller dele af kravet.

En stiltiende erkendelse kan være en situation, hvor skyldneren henviser til eller på anden måde omtaler gælden på en sådan måde, at det kan opfattes som en erkendelse af skylden uden at skyldneren dog direkte erkender at skyldes beløbet. Det kan fx være, hvis skyldneren anmoder om accept af at betale gælden på et senere tidspunkt eller eftergivelse af gælden, hvis skyldneren fremkommer med tilbud om afvikling af gælden, eller hvis skyldneren betaler en del af gælden.

Desuden kan skyldneren skriftligt erkende fordringshaverens krav og størrelse heraf *eller* underskrive et egentligt gældsbevis. I så fald er der ikke tale om, at forældelsesfristen afbrydes. I stedet underlægges kravet en særlig forældelsesfrist på 10 år. Hvis ikke andet er aftalt, løber forældelsesfristen fra forfaldstidspunktet – det vil sige fra det tidspunkt, hvor kommunen (efter)betalte det for meget opkrævede vejbidrag.

Boks 3.1 Eksempel 1

Eksempel på afbrydelse af forældelsesfristen ved udtrykkelig erkendelse

En kommune har efterbetalt 1.000 kr. til deres spildevandsselskab den 3. februar 2013. Forældelsesfristen på 3 år begynder at løbe fra 3. februar 2013 og udløber derfor den 3. februar 2016.

Den 1. februar 2016 retter kommunen telefonisk henvendelse til spildevandsselskabet og gør et krav om tilbagebetaling af de 1.000 kr. gældende. Spildevandsselskabet erkender den 2. februar 2016 mundtligt udtrykkeligt kommunens krav og størrelsen heraf, hvorved der løber en ny forældelsesfrist fra den 2. februar 2016, som først udløber den 2. februar 2019.

Boks 3.2 Eksempel 2

Eksempel på afbrydelse af forældelsesfristen ved handlemåde

En kommune har efterbetalt 1.000 kr. til deres spildevandsselskab den 3. februar 2013. Forældelsesfristen på 3 år begynder at løbe fra 3. februar 2013 og udløber derfor den 3. februar 2016.

Den 1. februar 2016 retter kommunen skriftlig henvendelse til spildevandsselskabet og gør et krav om tilbagebetaling af de 1.000 kr. gældende. Spildevandsselskabet overfører den 2. februar 2016 500 kr. til kommunen og oplyser, at resten vil blive betalt den 1. april 2016. Der løber her en ny forældelsesfrist fra den 2. februar 2016, da spildevandsselskabet ved sin handlemåde må anses for at have erkendt kommunens krav. Forældelsesfristen udløber således herefter først den 2. februar 2019.

Boks 3.3 Eksempel 3

Eksempel på afbrydelse af forældelsesfristen ved en fastsat vejbidragsprocentsats på 8

En kommune har den 3. februar 2013 betalt 8 procent i vejbidrag for året 2014 i henhold til betalingsvedtægten. Forældelsesfristen begynder at løbe fra den 3. februar 2013 og udløber den 3. februar 2016. Både kommunen og spildevandsselskabet er enige om, at vejbidragssatsen blev fastsat til 8 procent i betalingsvedtægten alene på baggrund af Forsyningssekretariatets praksis og for at undgå modregning i kommunens bloktilskud. Parterne er enige om, at vejbidragsprocentsatsen retteligt skulle have været 4 procent.

Den 1. februar 2016 retter kommunen telefonisk eller skriftlig henvendelse til spildevandssels-

skabet og kræver forskellen på de 4 procent tilbagebetalt. Spildevandsselskabet erkender den 2. februar 2016 mundtligt eller skriftligt udtrykkeligt kommunens krav og størrelsen heraf, hvorved der derved løber en ny forældelsesfrist fra den 2. februar 2016, som udløber henholdsvis den 2. februar 2019, hvis erkendelsen sker mundtligt eller den 2. februar 2026, hvis erkendelsen sker skriftligt.

3.5 Afbrydelse af forældelsesfristen på anden måde end erkendelse

Forældelsesfristen kan også afbrydes ved, at fordringshaver inden udløbet af den 3-årige forældelsesfrist foretager retslige skridt mod skyldneren. Det kan eksempelvis være, hvis kommunen anlægger en retssag om kravet. Det er ikke nok for at afbryde forældelsesfristen, at kommunen alene erindrer spildevandsselskabet om kommunens tilbagebetalingskrav.

Der kan være situationer, hvor spildevandsselskabet og kommunen løbende har haft en drøftelse om kravet, herunder om kommunens krav er berettiget og om størrelsen af kravet. Her gælder det, at hvis to parter inden forældelsesfristens udløb indleder en dialog eller forhandling om kravet, løber der en tillægsfrist på 1 år på.

Det betyder, at forældelsen tidligst indtræder 1 år efter det tidspunkt, hvor dialogen/forhandlingen må anses for afsluttet. Det er efter vores vurdering en betingelse, at skyldner (spildevandsselskabet) udviser en sådan grad af imødekommelse over for kravet, at fordringshaveren (kommunen) har en forventning om en forligsmæssig løsning, så fordringshaver ikke behøver at anlægge retssag. Det kan fx være tilfældet, hvor parterne indleder drøftelse om den præcise størrelse af fordringshaverens krav med henblik på skyldnerens betaling af det skyldige beløb, hvis parterne kan opnå enighed om kravets størrelse.

Forældelsen udskydes derfor ikke, hvis spildevandsselskabet over for kommunen har udvist en afvisende holdning til kommunens krav, eller hvis spildevandsselskabet ikke har taget stilling til kravet men alene har meddelt kommunen, at selskabet vil overveje eller undersøge forholdet nærmere.

Det vil efter omstændighederne derfor være tilstrækkeligt for at aktivere tillægsfristen på 1 år, at spildevandsselskabet og kommunen inden udløbet af den 3-årige forældelsesfrist har været enige om at afvente udfaldet af retssagen mod os i Forsyningssekretariatet, før spildevandsselskabet ville tage stilling til kommunens tilbagebetalingskrav. Herved forældes kravet ikke under retssagen. Hvis spildevandsselskabet efter retssagens afslutning har erkendt kommunens krav, vil kommunens krav således ikke være forældet.

I forlængelse heraf kan der være opstået en særlig situation, hvis spildevandsselskabet fx alene har indledt drøftelse med kommunen om et krav om tilbagebetaling af vejbidrag for et år, fx 2012, hvorimod spildevandsselskabet og kommunen ikke har indledt drøftelse om krav for de efterfølgende år, fx 2013 - 2016.

Ved vurdering af, om drøftelsen om kravet for 2012 kan anses for at have betydning for forældelsen af de efterfølgende krav for årene 2013 - 2016 er *udgangspunktet*, at der for hvert år opstår et nyt krav, og at der for hvert krav løber en selvstændig forældelsesfrist, som kommunen i hvert tilfælde har måttet sørge for at sikre mod forældelse.

Dette udgangspunkt kan dog efter vores vurdering fraviges, hvis indholdet af drøftelserne om kommunens krav for årene 2013 - 2016 ville have været præcist de samme som for 2012. Dette vil fx være tilfældet, hvis drøftelserne om kommunens krav for 2012 alene og udtrykkeligt var baseret på den retlige usikkerhed, som skulle afgøres ved den aktuelle retssag og ikke på andre forhold, som relaterede sig til 2012. I dette tilfælde må drøftelserne om kommunens krav for 2012 efter vores vurdering kunne anses som en stiltiende aftale, der også omfatter kommunens krav for de efterfølgende år.

Der kan også ske en afbrydelse af forældelsesfristen, hvis kommunen har (efter)betalt vejbidrag til spildevandsselskabet med forbehold for udfaldet af den retssag, som var indbragt for domstolene.

Hvis spildevandsselskabet har accepteret forbeholdet og tilkendegivet, at det vil tage stilling til kravet efter retssagens afslutning, forældes kravet ikke under retssagen.

Hvis spildevandsselskabet derimod ikke har reageret på kommunens forbehold for retssagen, og kommunen ikke har foretaget sig andet, er forældelsesfristen ikke afbrudt.

Det beror på en konkret vurdering, om spildevandsselskabet i en given situation har udvist en sådan imødekommelse over for kravet, at kommunen med rette har kunnet forvente, at der efter retssagen ville kunne findes en forligsmæssig løsning.

Det vil fx være en situation, hvor kommunen har efterbetalt vejbidrag til spildevandsselskabet med forbehold for retssagen, og hvor spildevandsselskabet aktivt (mundligt eller skriftligt) har accepteret dette forbehold uden yderligere drøftelser, idet spildevandsselskabet hermed stiller kommunen i udsigt, at retssagens udfald vil have betydning for spildevandsselskabets vurdering af kravet.

Boks 3.4 Eksempel 4

Eksempel på en situation, hvor der løber en tillægsfrist på 1 år på

En kommune har efterbetalt 1.000 kr. til spildevandsselskabet den 3. februar 2013. Forældelsesfristen på 3 år begynder at løbe fra 3. februar 2013 og udløber derfor den 3. februar 2016, det vil sige før tidspunktet for afgørelse af retssagen, som var den 5. februar 2016.

Den 1. januar 2014 retter kommunen henvendelse til spildevandsselskabet og aftaler med spildevandsselskabet at afvente udfaldet af den verserende retssag, før der tages endeligt stilling til kommunens krav. Dette medfører, at forældelsen af kommunens krav afbrydes, til der bliver truffet afgørelse i retssagen. Denne foreligger den 5. februar 2016, hvorefter kommunens krav tidligst forældes den 5. februar 2017.

Retssagen har efter vores vurdering ikke i sig selv nogen betydning for vurderingen af forældelsen, jf. afsnit 3.3. Dette skyldes, at kommunens tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet ikke har været betinget af retssagen. Retssagen har ikke ændret på, men blot fastslået kommunens retsstilling.

Efter vores vurdering har det heller ikke betydning for forældelsen, at kommunen med et forbehold for retssagens udfald formelt har sat opkrævningen af fordringen i bero og dermed accepteret, at spildevandsselskabet kunne vente med tilbagebetaling, indtil der forelå dom i sagen. I en sådan situation er det nemlig afgørende, om accepten fra kommunen er givet på baggrund af en aftale mellem spildevandsselskabet og kommunen, eller om den er givet af kommunen uden nogen forudgående aftale med spildevandsselskabet. I førstnævnte tilfælde udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt til udløbet af henstandsperioden. I sidstnævnte tilfælde anses kommunen at have givet afkald på at påberåbe sig den forældelse, som allerede var begyndt at løbe på det tidspunkt, hvor kommunen satte opkrævning af fordringen i bero. Kommunens accept i dette tilfælde har derfor ingen betydning for forældelsen.

3.6 Aftaler om fravigelse: suspensionsaftaler

Når en forældelsesfrist begynder at løbe, kan parterne indgå aftaler om forældelse, som fraviger udgangspunktet, jf. afsnit 3.2. Dette sker ofte i form af en suspensionsaftale, hvor parterne, fx spildevandsselskabet og kommunen, angiver en periode, hvori forældelsesfristen, der som udgangspunkt er 3 år, er suspenderet. Suspensionsaftaler er underlagt de almindelige regler om aftaleindgåelse og fortolkning⁹.

Hvis der ikke er aftalt andet, er retsvirkningen af en suspensionsaftale, at forældelsesfristens udløb udskydes i den aftalte suspensionsperiode. Udløber suspensionsaftalen således efter udløbet af den 3-årige forældelsesfrist, indtræder der forældelse umiddelbart ved aftalens udløb. Hvis der ikke er aftalt en bestemt periode eller udløbsfrist, indtræder der som udgangspunkt først forældelse, når suspensionsaftalen bliver opsagt af parterne. Så længe suspensionsaftalen ikke er opsagt, indtræder der ikke forældelse.

Virkningen af en suspensionsaftale er dermed forskellig fra den "almindelige" suspension, hvor suspensionsperioden ikke medregnes ved beregningen af forældelsesfristen, og hvor forældelsesfristen derfor blot fortsætter sit naturlige forløb efter suspensionsperiodens udløb.

Boks 3.5 Eksempel 5

Eksempel på en forældelse i henhold til "almindelig" suspension

En kommune bliver den 1. marts 2017 opmærksom på, at der ved en fejl er blevet overført 1.000 kr. til spildevandsselskabet den 1. november 2015. Da kommunen var ubekendt med den fejlagtige betaling, og da kommunen først den 1. marts 2017 bliver bekendt hermed, løber forældelsesfristen først fra den 1. marts 2017, medmindre kommunen burde have fået kendskab til den fejlagtige betaling på et tidligere tidspunkt end den 1. marts 2017. Hermed udløber fristen først den 1. marts 2020,

Boks 3.6 Eksempel 6

Eksempel på en forældelse i henhold til en suspensionsaftale

En kommune har den 1. november 2015 tilbagebetalt 1.000 kr. til spildevandsselskabet. Forældelsesfristen er således begyndt at løbe fra den 1. november 2015 og udløber derfor den 1. november 2018. Den 1. december 2015 indgår kommunen og spildevandsselskabet en suspensionsaftale, som udløber den 1. januar 2019.

Da den almindelige forældelsesfrist allerede er udløbet den 1. november 2018, indtræder der således forældelse på det tidspunkt, hvor suspensionsaftalen udløber, det vil sige den 1. januar 2019.

En suspensionsaftale skal være indgået mellem spildevandsselskabet og kommunen for at kunne medføre en suspension af forældelsen af kommunens krav mod spildevandsselskabet.

Forud for retssagerne om vores stoplovsafgørelser blev der indgået en suspensionsaftale imellem os og en række kommuner. Uanset indholdet og ordlyden af denne suspensionsaftale, kan den efter vores vurdering ikke udstrækkes til også at gælde et eventuelt krav mellem kommunerne og deres respektive spildevandsselskaber. Det skyldes, at vi ikke på vegne af spildevandsselskaberne har kunnet indgå en suspensionsaftale med de pågældende kommuner, som kan gøres gældende over for spildevandsselskaberne.

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 193 af 2. marts 2016 (Aftaleloven)

Det betyder, at kommunen, hvis de alene har underskrevet suspensionsaftalen med os, *ikke* kan henholde sig til denne suspensionsaftale og på baggrund heraf gøre gældende, at kommunens krav mod spildevandsselskabet ikke er forældet, såfremt forældelsesfristen er udløbet efter de almindelige regler.

3.7 Frivilligt afkald på forældelse medfører ikke, at spildevandsselskabet opfylder betingelserne for tillæg

En skyldner kan også vælge at give frivilligt afkald på forældelse, hvorefter skylderen ikke længere kan gøre gældende, at kravet er forældet. Et frivilligt afkald kan gives både før og efter udløbet af forældelsesfristen, og afkaldet kan foreligge enten udtrykkeligt eller stiltiende.

Et stiltiende afkald kan fx være en situation, hvor skyldneren betaler et forældet krav, uanset om skylderen var bekendt med, at kravet var forældet.

Det forhold, at en skyldner ikke har gjort forældelse gældende på et tidspunkt, hvor der var indtrådt forældelse, medfører ikke, at skyldneren har givet stiltiende afkald på forældelse.

Såfremt spildevandsselskabet vælger at give frivilligt afkald på forældelse, selvom denne er indtrådt efter de almindelige regler i forældelsesloven, genopstår forpligtelsen til at efterkomme kommunens krav. Spildevandsselskabet kan således ikke nægte at tilbagebetale vejbidraget til kommunen, og kommunen vil via domstolene kunne gennemtvinge sit krav.

Et frivilligt afkald på at gøre forældelse gældende efter der er indtrådt forældelse medfører efter vores vurdering imidlertid *ikke*, at spildevandsselskabet hermed bliver retligt forpligtet, som det skal forstås efter ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 9. En frivillig tilbagebetaling af et forældet krav opfylder ikke betingelserne for at opnå tillæg til den økonomiske ramme.

Det skyldes, at vurderingen af den retlige forpligtelse efter ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 9 skal ske efter blandt andet forældelseslovens regler. Hvis kommunens krav er forældet efter forældelsesloven, er der således ikke en retlig forpligtelse til tilbagebetaling. Den retlige forpligtelse, som består (genopstår) som følge af spildevandsselskabets frivillige afkald på forældelse, hviler på en aftale mellem spildevandsselskabet og kommunen og dermed ikke på forældelseslovens regler.

3.8 Et samlet overblik

Kommunen skal for det første have et krav på tilbagebetaling af det for meget opkrævet vejbidrag, som er berettiget. Dette kan være tilfældet, hvis kommunen henset til vores tidligere praksis valgte at efterbetale et beløb til spildevandsselskabet, idet kommunen derved undgik at blive modregnet i bloktilskuddet.

For det andet må dette krav ikke være forældet.

Kommunens tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet forældes efter den almindelige 3-års frist, som løber fra det tidspunkt, hvor kommunen (efter)betalte det for meget opkrævede vejbidrag. Højesteretsdommen eller vores genoptagelse af de tidligere trufne afgørelser har ikke i sig selv ført til, at forældelsesfristen har været suspenderet.

Udgangspunktet er derfor, at kommunens krav er forældet, hvis der er gået mere end 3 år fra det tidspunkt, hvor kommunen (efter)betalte det for meget opkrævede vejbidrag.

Dette udgangspunkt kan imidlertid fraviges i flere tilfælde. *For det første* kan spildevandsselskabet – inden forældelsesfristens udløb – have erkendt kommunen krav.

Hvis en sådan erkendelse er sket mundtligt, og spildevandsselskabet udtrykkeligt har erkendt kravet og størrelsen heraf, løber der en ny forældelsesfrist på 3 år fra tidspunktet for spildevandsselskabets mundtlige erkendelse af kravet.

Hvis erkendelse er sket skriftligt, og spildevandsselskabet har erkendt kravet og størrelsen heraf, er kommunens krav ikke længere underlagt en forældelse på 3 år men i stedet 10 år, som – medmindre andet er aftalt – løber fra tidspunktet, hvor kommunen (efter)betalte det for meget opkrævede vedbidrag.

Har kommunen anlagt retssag om kravet, er forældelsen afbrudt. Det er ikke nok for at afbryde forældelsesfristen, at kommunen alene erindrer spildevandsselskabet om kommunens tilbagebetalingskrav.

For det andet kan spildevandsselskabet have indledt drøftelser om kommunens krav inden udløbet af forældelsesfristen, men hvor kravet med henvisning til den verserende retssag er sat i bero. En sådan drøftelse vil som udgangspunkt være tilstrækkelig til, at forældelsesfristen er afbrudt med den virkning, at forældelsen tidligst indtræder 1 år efter, at forhandlingerne er afsluttet. I dette tilfælde må forhandlingen/drøftelsen om kravet anses for at være genoptaget efter retssagen, og hvis spildevandsselskabet herefter har erkendt kommunens krav, er kravet ikke forældet.

Hvis spildevandsselskabet derimod efter udløbet af forældelsesfristen har indledt drøftelser om kommunens krav fx fordi kommunen blot passivt har afventet den verserende retssag uden at foretage sig andet i forhold til kravet, har dette ingen betydning for forældelsen. Der ved må kravet som udgangspunkt anses som forældet.

Det forhold, at kommunen ved (efter)betalingen af vejbidraget til spildevandsselskabet har taget et udtrykkeligt forbehold for den verserende retssag, har som udgangspunkt ingen betydning for, hvorvidt kommunens tilbagebetalingskrav er forældet. Kun hvis spildevandsselskabet aktivt (mundtligt eller skriftligt) har accepteret kommunens forbehold, har dette betydning for forældelsen, hvorved forældelsen tidligst indtræder 1 år efter, at forhandlingerne er afsluttet, jf. ovenfor.

For det tredje kan spildevandsselskabet – inden udløbet af den 3-årige forældelsesfrist – have indgået en suspensionsaftale med kommunen. I så fald afhænger det nærmere tidspunkt for forældelsen af indholdet af denne aftale. Hvis ikke andet er aftalt, og hvis forældelsen efter de almindelige regler i forældelsesloven er indtrådt, indtræder forældelsen på tidspunktet for suspensionsaftalens udløb.

For det fjerde kan spildevandsselskabet frivilligt have givet afkald på forældelsen efter indtrådt forældelse. Dette medfører *ikke*, at spildevandsselskabet er retligt forpligtet og dermed kan opnå tillæg efter ØR-bekendtgørelsens § 11, stk. 9.

Kapitel 4

Spildevandsselskabets redegørelse om retlig forpligtelse

4.1 Hvad skal spildevandsselskabet vurdere?

Når kommunen gør et krav om tilbagebetaling af for meget opkrævet vejbidrag gældende over for spildevandsselskabet, påhviler det spildevandsselskabet at skrive en redegørelse af, hvorvidt kommunens tilbagebetalingskrav er berettiget.

Redegørelsen skal være en konkret og saglig vurdering af, hvorvidt spildevandsselskabet er retligt forpligtet til at tilbagebetale. Vurderingen skal foretages enkeltvist for hvert krav for hvert enkelt år. Det vil sige, at hvis kommunen fx kræver tilbagebetaling af 1.000 kr. for 2012 og 2.000 kr. for 2013, skal spildevandsselskabet foretage en konkret og saglig vurdering af henholdsvis kravet for 2012 og kravet for 2013.

Spildevandsselskabets redegørelse skal bestå af to dele. For det første en saglig vurdering af, om kommunen reelt har et pengekrav på tilbagebetaling af for meget opkrævet vejbidrag, jf. afsnit 3.1. For det andet en vurdering af, hvorvidt dette pengekrav er forældet, jf. afsnit 3.2 til 3.8.

I forbindelse med spildevandsselskabets eventuelle ansøgning om tillæg for tilbagebetaling af vejbidrag til den økonomiske ramme, skal selskabet indsende sin redegørelse til os.

4.2 Hvad skal vi vurdere?

Det er en betingelse for tillæg til den økonomiske ramme, at spildevandsselskabet har været retligt forpligtet til at tilbagebetale vejbidrag til kommunen. Hvis selskabet ansøger om et tillæg, skal vi derfor vurdere, hvorvidt betingelserne for at opnå tillæg er opfyldt, herunder hvorvidt spildevandsselskabet har været retligt forpligtet. Denne vurdering vil i udgangspunktet hvile på selskabets redegørelse, jf. afsnit 4.1. Vi vil kun i undtagelsestilfælde foretage en yderligere selvstændig vurdering.

4.2.1 Betalingsvedtægtens betydning for kommunens pengekrav

Hvis spildevandsselskabet i sin redegørelse konkret og sagligt vurderer, at kommunen har et pengekrav på tilbagebetaling af vejbidrag, og redegørelsen ikke giver anledning til tvivl, vil vi ikke foretage en yderligere, selvstændig vurdering heraf.

Vi vil alene påse, at beløbet vedrører for meget opkrævet vejbidrag for årene 2007 – 2016.

Den fastsatte vejbidragssats og/eller metoden for beregningen heraf bør fremgå af betalingsvedtægten. Betalingsvedtægten udarbejdes af spildevandsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen, inden den offentliggøres på spildevandsselskabets hjemmeside. Det rejser spørgsmål om, hvilken betydning en sådan godkendelse har for kommunens tilbagebetalingskrav.

Det nærmere indhold af betalingsvedtægten for så vidt angår vejbidragssatsen kan være forskelligt.

For det første kan der af betalingsvedtægten alene fremgå metoden for fastsættelsen og beregningen af vejbidragets størrelse, eller der kan blot være henvist til, at der skal betales vejbidrag i henhold til betalingslovens regler. Her vil betalingsvedtægten ikke have nogen betydning for kommunens tilbagebetalingskrav. Vi vil i disse situationer ikke foretage en vurdering af, hvorvidt den fastsatte metode er korrekt.

For det andet kan vejbidragssatsen i betalingsvedtægten være fastsat til et interval, fx "mellem 1 til 8 procent" eller "op til 8 procent". Her vil betalingsvedtægten heller ikke have nogen betydning for kommunens tilbagebetalingskrav. Det er i dette tilfælde uden betydning, hvorvidt der fremgår en metode for fastsættelsen af vejbidragsprocentsatsen i betalingsvedtægten.

For det tredje kan der være angivet en nøjagtig vejbidragssats på fx på 8 procent i den betalingsvedtægt, som kommunalbestyrelsen har godkendt. Her har kommunalbestyrelsens godkendelse ikke i sig selv nogen betydning for vurderingen af kommunens tilbagebetalingskrav.

Det skyldes, at det afgørende for, hvorvidt kommunen kan rette et tilbagebetalingskrav mod spildevandsselskabet er, om vejbidragssatsen er fastsat højere end den burde have været henset til vores praksis, jf. afsnit 3.1. Hvis dette er tilfældet, er det således uden betydning, at betalingsvedtægten og dermed vejbidragssatsen er godkendt af kommunalbestyrelsen. Den ændrede vejbidragssats, der lægges til grund for kommunens tilbagebetalingskrav, skal dog fortsat være fastsat på et konkret og sagligt grundlag i overensstemmelse med betalingsloven.

I det indbyrdes forhold mellem kommunen og spildevandsselskabet har det derfor ingen betydning, om den nøjagtige vejbidragssats er angivet i betalingsvedtægten eller ej. Det har heller ingen betydning for vurderingen af kravet, om kommunalbestyrelsen ved godkendelsen har taget et forbehold for den angivne procentsats. Et forbehold herfor kan derimod have betydning for vurderingen af, om kommunens tilbagebetalingskrav er forældet, jf. afsnit 3.5.

4.2.2 Er kommunens krav forældet?

Hvis spildevandsselskabet i sin redegørelse har godtgjort, at kommunen har et pengekrav mod selskabet, skal vi herefter vurdere, hvorvidt kommunens krav er forældet. Også denne vurdering hviler i udgangspunktet på selskabets redegørelse.

Vi vil derfor i udgangspunktet kun påse, at spildevandsselskabet har foretaget en konkret, saglig vurdering af tilbagebetalingskravets forældelse. Hvis vurderingen i spildevandsselskabets redegørelse ikke giver anledning til tvivl, vil vi ikke foretage en yderligere selvstændig vurdering heraf.

Hvis spildevandsselskabets redegørelse imidlertid ikke er tilstrækkeligt konkret og saglig i forhold til forældelsesspørgsmålet, eller hvis en sags konkrete omstændigheder giver os anledning til tvivl om, hvorvidt kravet er forældet, vil vi kontakte jer for om yderligere oplysninger med henblik på en selvstændig vurdering fra vores side.

Vi vil også i de tilfælde, hvor et spildevandsselskab *selv* er i tvivl i forældelsesspørgsmålet og eventuelt beder om vores hjælp, foretage vores egen vurdering af, hvorvidt kommunens krav er forældet.

Vi har i nogle tidligere afgørelser om tillæg for tilbagebetaling af vejbidrag lagt til grund, at den suspensionsaftale, der var indgået mellem os og en række kommuner, også kunne gøres gældende for et eventuelt krav mellem kommunerne og deres respektive spildevandsselskaber. Dette har imidlertid vist sig ikke at være tilfældet. Vi vil derfor fremover *ikke* tage hensyn til, hvorvidt kommunen har tiltrådt suspensionsaftalen med os. Heller ikke hvis vi skal foretage en selvstændig vurdering af forældelsesspørgsmålet.

Hvis det bliver nødvendigt, at vi selv foretager en selvstændig saglig vurdering af forældelsesspørgsmålet, vil vi gøre det ud fra følgende retningslinjer:

- » Kommunen har foretaget en (efter)betaling af vejbidrag uden drøftelse af nogen art eller på anden måde gjort noget gældende siden betalingen.

Her vil kommunens tilbagebetalingskrav være forældet, hvis der er gået mere end 3 år fra tidspunktet for (efter)betalingen af vejbidraget.

- » Kommunen har underskrevet suspensionsaftalen med os men har herudover ikke foretaget sig andet.

Her vil kommunens tilbagebetalingskrav være forældet, hvis der er gået mere end 3 år fra tidspunktet for (efter)betalingen af vejbidraget.

- » Kommunen har indgået en selvstændig suspensionsaftale med spildevandsselskabet.

Her vil kommunens tilbagebetalingskrav ikke være forældet, medmindre aftalen er udløbet, og kravet samtidigt er forældet efter de almindelige forældelsesregler.

- » Kommunen har i forbindelse med (efter)betalingen af vejbidraget taget et forbehold for udfaldet af den verserende retssag men har derudover ikke foretaget sig andet, og spildevandsselskabet har ikke reageret på kommunens forbehold.

Her vil kommunens tilbagebetalingskrav være forældet, hvis der er gået mere end 3 år fra tidspunktet for (efter)betalingen af vejbidraget.

- » Kommunen har inden udløbet af den 3-årige forældelsesfrist indledt en drøftelse med spildevandsselskabet om kravet, og i denne forbindelse er de blevet enige om at afvente udfaldet af den verserende retssag.

Her vil kommunens krav ikke være forældet, medmindre der er gået mere end 1 år fra det tidspunkt, hvor forhandlingerne om kravet kan anses for ophørt.

- » Spildevandsselskabet har inden udløbet af den 3-årige forældelsesfrist mundtligt erkendt kommunens krav samt størrelsen heraf.

Her vil kommunens tilbagebetalingskrav være forældet, hvis der er gået mere end 3 år fra erkendelsestidspunktet.

- » Spildevandsselskabet har inden udløbet af den 3-årige forældelsesfrist skriftligt erkendt kommunens krav samt størrelsen heraf.

Her vil kommunens tilbagebetalingskrav være forældet, hvis der er gået mere end 10 år fra tidspunktet for (efter)betalingen, mindre andet er aftalt, jf. nærmere herom i afsnit 3.4.

- » Spildevandsselskabet har efter udløbet af den 3-årige forældelsesfrist frivilligt betalt kommunens tilbagebetalingskrav.

Her er der tale om, at spildevandsselskabet frivilligt har givet afkald på forældelsen. Dette har imidlertid ingen betydning for vores vurdering, da spildevandsselskabet ikke – i ØR-bekendtgørelsens forstand – har været retligt forpligtet til at tilbagebetale vejbidrag til kommunen. Spildevandsselskabet opfylder derfor ikke betingelserne for at opnå tillæg.

Kapitel 5

Vurdering i henhold til stoploven

5.1 Stoploven sikrer de forbrugerfinansierede værdier

Alle former for økonomisk værdi, som tilflyder en kommune fra vandselskaber i form af fx aktiver eller andre økonomiske fordele, er ifølge stoploven omfattet af en registreringspligt og modregningsregler for kommunen.

Formålet er at imødegå, at kommunerne anvender en økonomisk gevinst fra vand- eller spildevandsselskaber til at andre formål end vandforsyning eller håndtering af spildevand.

Stoploven skal med andre ord sikre, at kommunerne og selskaberne har adskilte økonomier, så værdier, der kommer fra aktiviteter finansieret af vand- og spildevandsforbrugernes takstbetalinger, ikke anvendes til aktiviteter, der skal finansieres af de kommunale skatter.

Kommunerne indberetter årligt efter stoploven, og vi træffer afgørelser om, hvorvidt indberetningerne kan godkendes eller ej. Hvis en kommunes indberetning ikke kan godkendes, fastsætter vi et beløb, der svarer til den værdi, kommunen har opnået fra vandselskabet. Dette beløb meddeler vi til Økonomi- og Indenrigsministeriet, som foretager en tilsvarende modregning i kommunens bloktilskud.

5.2 Spildevandsselskabers frivillige tilbagebetaling af vejbidrag modregnes efter stoploven

Hvis spildevandsselskabet ikke er retligt forpligtet til at tilbagebetale et for meget opkrævet vejbidrag til kommunen, skal der ske modregning efter stoploven. Det indebærer, at hvis kommunens krav er forældet, vil der også ske modregning efter stoploven.

Spildevandsselskabers frivillige tilbagebetaling til kommunen er en værdi, der ikke er bundet i nogen retlig forpligtelse, og det modsvares ikke af et modkrav. Dette indebærer, at der er tale om en ensidig overførsel af økonomiske midler fra spildevandsselskabet til kommunen. Sådanne overførsler kan ifølge stoploven ikke ske uden modregning i kommunernes bloktilskud. Kommunerne skal derfor sørge for, at de har et gyldigt krav på tilbagebetaling af vejbidrag, som ikke er forældet, inden de kræver pengene tilbagebetalt.

Boks 5.1 Eksempel

Eksempel på modregning efter stoploven

En kommune har den 1. november 2015 tilbagebetalt 1.000 kr. til spildevandsselskabet. Forældelsesfristen er således begyndt at løbe fra den 1. november 2015 og udløber derfor den 1. november 2018.

Spildevandsselskabet tilbagebetaler den 9. november 2018 de 1.000 kr. til kommunen. Kommunen og spildevandsselskabet har ikke indgået en suspensionsaftale eller afbrudt forældelse på anden vis. Der er derfor indtrådt forældelse af kravet.

Da spildevandsselskabet ikke har været retligt forpligtet til at tilbagebetale vejbidrag til kommunen, bliver kommunen modregnet efter stoploven i sit statstilskud.